2026-11-17

Beslut

Aros Kapital AB
genom styrelsens ordförande

FI dnr 25-6469

Kopia till: verkställande direktören

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Sveavägen 44]
Tel +46 8 408 980 00
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Anmärkning och sanktionsavgift

Finansinspektionens beslut (att meddelas den 18 november 2026 kl. 8.00)

1. Finansinspektionen ger Aros Kapital AB (556669-3130) en anmärkning.

   (15 kap. 1 § lagen [2004:297] om bank- och finansieringsrörelse)

2. Aros Kapital AB ska betala en sanktionsavgift på 17 000 000 kronor.

   (15 kap. 7 § lagen om bank- och finansieringsrörelse)

Hur man överklagar, se *bilaga.*

Sammanfattning

Aros Kapital AB (nedan Aros eller bolaget) är ett kreditmarknadsbolag som har tillstånd att driva finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse (LBF). Bolaget erbjuder företag i Sverige, Norge och Storbritannien tjänster inom factoring, företagslån och leasing. Verksamheten finansieras genom inlåning från allmänheten. Bolaget är moderbolag i en koncern och ingår i en konsoliderad situation (Aros Kapital-grupp).

I tillsynsförordningen[1] finns bestämmelser som syftar till att instituten ska säkerställa att de har förmåga att fullgöra sina förpliktelser. Bestämmelserna anger bland annat gränser för hur stora exponeringar ett institut får ha mot en kund. Aros ansvarar för att kraven i bestämmelserna om stora exponeringar följs på såväl individuell nivå som på grundval av den konsoliderade situationen.

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Finansinspektionen har undersökt hur Aros följde bestämmelserna i tillsynsförordningen när bolaget under 2024 använde kreditgarantier från Boverket som godtagbart obetalt kreditriskskydd i beräkningar av bland annat stora exponeringar.

Finansinspektionen bedömer att kreditgarantierna från Boverket inte uppfyller de krav som ställs upp i artikel 213 och 215 i tillsynsförordningen för att få behandlas som godtagbart obetalt kreditriskskydd. Aros hade därför inte rätt att beakta garantierna i sina beräkningar av stora exponeringar. Till följd av detta har Aros och Aros Kapital-grupp haft exponeringar vars värde överstiger den tillåtna gränsen för stora exponeringar på 25 procent av primärkapitalet.

Aros har därmed brutit mot centrala bestämmelser i tillsynsförordningen som ytterst syftar till att upprätthålla den finansiella stabiliteten. Överträdelserna är sådana att det finns skäl för Finansinspektionen att ingripa mot Aros. Överträdelserna är dock – vid en samlad bedömning av omständigheterna i ärendet – inte så allvarliga att det finns skäl att återkalla Aros tillstånd eller att meddela bolaget en varning. Finansinspektionen ger därför Aros en anmärkning som, för att vara tillräckligt ingripande, förenas med en sanktionsavgift på 17 000 000 kronor.

1 Bakgrund

1.1 Om Aros Kapital AB

Aros Kapital AB (nedan Aros eller bolaget) är ett kreditmarknadsbolag som har tillstånd att driva finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse (LBF). Aros erbjuder företag i Sverige, Norge och Storbritannien tjänster inom factoring, företagslån och leasing. Verksamheten finansieras genom inlåning från allmänheten.

Aros är moderbolag i en koncern där även Aros Kapital Europe Holding AB och Aros Kapital LTD ingår. Bolagen ingår i en konsoliderad situation (Aros Kapital-grupp). Aros är moderinstitut i en medlemsstat i den mening som avses i artikel 4.1.28 i tillsynsförordningen[2]. Det innebär, enligt artikel 11.1 och 18, att Aros ska uppfylla kraven i bland annat tillsynsförordningens bestämmelser om stora exponeringar såväl individuellt som på grundval av den konsoliderade situationen (s.k. gruppnivå).

Under räkenskapsåret 2025 uppgick omsättningen[3] för Aros till 518 miljoner kronor och för koncernen till 447 miljoner kronor.

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.
[3] Se prop. 2016/17:162 s. 764 och 765 angående beräkning av omsättning när en sanktion riktas mot ett kreditinstitut.

1.2 Ärendet

Finansinspektionen inledde i februari 2025 en undersökning av hur Aros hade följt bestämmelserna i tillsynsförordningen när bolaget använt kreditgarantier som hade lämnats av Boverket (i fortsättningen även kallade Boverkets kreditgarantier) som godtagbart obetalt kreditriskskydd i beräkningar av bland annat stora exponeringar. Undersökningsperioden omfattar kalenderåret 2024.

Den 19 juni 2025 skickade Finansinspektionen en avstämningsskrivelse och den 13 februari 2026 en begäran om yttrande till Aros. Aros har yttrat sig över Finansinspektionens iakttagelser och preliminära bedömningar.

De brister som framgår av detta beslut är de som Finansinspektionen har valt att ingripa mot. Vad som i övrigt har framkommit vid undersökningen motiverar inte någon åtgärd från Finansinspektionens sida.

2 Inledande utgångspunkter

2.1 Gränsen för stora exponeringar

Ett kreditinstituts rörelse ska drivas på ett sådant sätt att institutets förmåga att fullgöra sina förpliktelser inte äventyras. Ett grundläggande krav är att institutet kan hantera de risker som verksamheten är förenad med, däribland risken för förlust i samband med utlåning (kreditrisk). Av denna anledning finns det särskilda regler om hur stora risker ett kreditinstitut får ta i olika avseenden. Ett exempel på sådana regler är tillsynsförordningens bestämmelser om hur stora exponeringar, såsom utgivna lån, som institutet får ha.

Enligt artikel 395.1 i tillsynsförordningen får ett institut[4] inte ådra sig en exponering mot en kund, där exponeringens värde överstiger 25 procent av institutets primärkapital, när hänsyn har tagits till effekten av kreditriskreducering i enlighet med artiklarna 399–403. Institutet är enligt artikel 395.3 skyldigt att vid varje tidpunkt iaktta den relevanta gränsen för sina exponeringar.

Att hänsyn ska tas till effekten av kreditriskreducering innebär att kreditinstitutet, när det beräknar värdet på exponeringen, i sänkande riktning ska beakta eventuella kreditriskreducerande tekniker som exponeringen omfattas av.

2.2 Godtagbart obetalt kreditriskskydd

En teknik för kreditriskreducering är obetalt kreditriskskydd. Det framgår av artikel 4.1.59 i tillsynsförordningen att ett obetalt kreditriskskydd innebär att kreditrisken för ett instituts exponering minskas genom att en tredje part åtar sig

[4] I tillsynsförordningen används termen institut. Med institut avses bland annat kreditinstitut, se artikel 4.1.3.

att betala ett belopp om en låntagare fallerar eller om andra särskilt angivna utlösande händelser inträffar. Ett exempel på obetalt kreditriskskydd är garantier.

För att kreditinstitutet ska få beakta ett obetalt kreditriskskydd vid beräkningen av en exponerings värde vid tillämpningen av tillsynsförordningens bestämmelser om stora exponeringar krävs, enligt artikel 399.2, att det obetalda kreditriskskyddet uppfyller förordningens krav på godtagbarhet. För obetalt kreditriskskydd i form av garantier finns krav för godtagbarhet i artikel 213 och 215. Finansinspektionen återkommer till dessa krav i följande avsnitt.

2.3 Förutsättningarna och frågorna i ärendet

Det framgår av utredningen i ärendet att Aros under 2024 behandlade Boverkets kreditgarantier som godtagbart obetalt kreditriskskydd när bolaget beräknade värdet på sina stora exponeringar. Det som Finansinspektionen ska ta ställning till är om garantierna uppfyller tillsynsförordningens krav för att få användas som godtagbart obetalt kreditriskskydd vid sådana beräkningar. Med utgångspunkt i den bedömningen ska Finansinspektionen därefter ta ställning till om Aros har brutit mot tillsynsförordningens bestämmelser om gränsen för stora exponeringar.

2.4 Tillsynsförordningen har ändrats

Tillsynsförordningen har varit föremål för flera ändringar under den tid som har gått sedan undersökningsperioden löpte ut. Därmed har vissa av de artiklar som aktualiseras i ärendet fått en ny lydelse. Enligt EU-rätten är utgångspunkten att faktiska omständigheter ska bedömas mot bakgrund av de rättsregler som gällde när omständigheterna inträffade.[5] Finansinspektionen konstaterar dessutom att de ändringar som har gjorts i tillsynsförordningen inte innebär sådana förändringar i sak som påverkar utgången i ärendet. I detta beslut utgår Finansinspektionen därför från de lydelser som gällde under undersökningsperioden.

3 Finansinspektionens iakttagelser och bedömningar

3.1 Tillsynsförordningens krav för godtagbarhet

I artikel 213 och 215 i tillsynsförordningen ställs det upp flera olika krav som ska vara uppfyllda för att en garanti ska betecknas som godtagbart obetalt kreditriskskydd. I detta avsnitt redogör Finansinspektionen för de krav som har betydelse för inspektionens bedömning i ärendet.

[5] Se EU-domstolens dom i mål C-17/10, Toshiba m.fl., EU:C:2012:72, p. 50–51. Se även RÅ 1996 ref. 57.

Enligt artikel 213.1 c iii får avtalet om kreditriskskydd inte innehålla någon klausul vars uppfyllande ligger utanför långivarens direkta kontroll, och som skulle kunna befria utfärdaren av skyddet från skyldigheten att betala vid läglig tidpunkt, om den ursprunglige gäldenären inte fullgör förfallna betalningar.

Av artikel 215.1 a första stycket följer att det utlånande institutet måste ha rätt att vid läglig tidpunkt kräva garantigivaren på förfallna belopp enligt den fordran avseende vilken skyddet är tillhandahållet, om motparten fallerar eller underlåter att betala så att garantin utlöses. Garantigivarens betalning får inte vara underordnad det faktum att det utlånande institutet först måste kräva gäldenären.

I artikel 215.1 a andra stycket finns en undantagsbestämmelse. Enligt den bestämmelsen behöver kraven i artikel 213.1 c iii och artikel 215.1 a första stycket uppfyllas först inom 24 månader, om det obetalda kreditriskskyddet innefattar hypotekslån.

I artikel 215.2 finns ytterligare undantagsbestämmelser. Bestämmelserna innebär att kraven i artikel 215.1 a under vissa förutsättningar ska anses vara uppfyllda när det gäller garantier som tillhandahålls av stater och andra offentliga organ.

3.2 Boverkets kreditgarantier

Aros har tecknat ett ramavtal om statlig kreditgaranti med Boverket. Parterna har därefter ingått ett antal garantiavtal om statlig kreditgaranti. Enligt garantiavtalen är parterna överens om att ramavtalet ska gälla tillsammans med garantiavtalen.

Det framgår av punkt 9.1 i ramavtalet att parterna är överens om att Boverkets åtagande att lämna ersättning under garantin är en enkel borgen. Av ramavtalet framgår också vilka förutsättningar som gäller för att garantin ska kunna tas i anspråk. Enligt punkten 10.1 i ramavtalet har kreditgivaren rätt till ersättning ur garantin i följande fall:

(i) vid exekutiv försäljning, med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan den garanterade kapitalfordran och det belopp som betalas ut till kreditinstitutet med anledning av den exekutiva försäljningen,

(ii) vid annan försäljning, med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan den garanterade kapitalfordran och det försäljningspris som Boverket har godkänt, eller

(iii) vid skuldnedskrivning, med ett belopp som motsvarar den skuldnedskrivning som Boverket har godkänt.

3.3 Aros inställning

Aros medger att de kreditgarantier som Boverket lämnat inte uppfyller de krav som ställs upp i artikel 213 och 215 i tillsynsförordningen. Bolaget medger även

att det därmed inte hade rätt att beakta garantierna i beräkningen av värdet på de exponeringar som garantierna täckte.

3.4 Finansinspektionens bedömning

3.4.1 Boverkets kreditgarantier uppfyller inte kraven för godtagbart obetalt kreditriskskydd

För att Boverkets kreditgarantier ska få användas som godtagbart obetalt kreditriskskydd måste samtliga krav i artikel 213 och 215 i tillsynsförordningen vara uppfyllda.

Finansinspektionen prövar inledningsvis om Boverkets kreditgarantier uppfyller kravet i artikel 215.1 a första stycket på att betalning enligt garantin inte får vara underordnad det faktum att det utlånande institutet först måste kräva gäldenären.

Det framgår av punkt 9.1 i ramavtalet att parterna är överens om att Boverkets åtagande att lämna ersättning under garantin är en enkel borgen. Finansinspektionen konstaterar att betalningsansvaret vid en enkel borgen är subsidiärt. Att ett betalningsansvar är subsidiärt innebär att långivaren först måste vända sig till låntagaren och att borgensmannens betalningsskyldighet inträder först om långivaren kan visa att låntagaren är oförmögen att betala sin skuld. Därmed kan en enkel borgen inte anses uppfylla kravet i artikel 215.1 a första stycket i tillsynsförordningen på att betalning enligt garantin inte får vara underordnad det faktum att det utlånande institutet först måste kräva gäldenären. Boverkets kreditgarantier uppfyller därför inte kravet i den aktuella artikeln.

Enligt artikel 213.1 c iii får avtalet om kreditriskskydd inte innehålla någon klausul vars uppfyllande dels ligger utanför långivarens direkta kontroll, dels skulle kunna befria utfärdaren från skyldigheten att lämna ersättning vid läglig tidpunkt. Enligt artikel 215.1 a första stycket ska långivaren vidare ha rätt att vid läglig tidpunkt kräva garantigivaren på ersättning. Finansinspektionen gör följande överväganden när det gäller dessa krav.

Det följer av ramavtalet mellan Boverket och Aros att garantin kan tas i anspråk vid exekutiv försäljning, alternativt vid annan försäljning eller skuldnedskrivning. Finansinspektionen konstaterar att det vid exekutiv försäljning är fråga om ersättning som kan tas i anspråk först vid en realiserad förlust, vilket innebär att rätten till ersättning är tidsmässigt obestämd. När det gäller ersättning vid annan försäljning eller skuldnedskrivning krävs ett godkännande från Boverket av försäljningspris respektive skuldnedskrivning. Därigenom förfogar Boverket över vid vilken tidpunkt ersättningen ges. Enligt Finansinspektionens bedömning uppfyller inte någon av de tre ersättningsgrundande situationerna kraven i artikel 213.1 c iii och 215.1 a första stycket i tillsynsförordningen på att ersättning ska lämnas vid läglig tidpunkt, eftersom rätten till ersättning i samtliga fall är tidsmässigt obestämd. Eftersom Aros inte heller har kontroll över när ersättningen kan tas i anspråk, det vill säga att Aros inte kan styra över när förlusten är reali-

serad eller över Boverkets beslut, ligger klausulernas uppfyllande dessutom utanför Aros direkta kontroll, vilket också strider mot artikel 213.1 c iii. Stöd för denna uppfattning finns i frågesvar från Europeiska bankmyndigheten (EBA).[6]

Finansinspektionen bedömer alltså att de garantier som Boverket lämnat till Aros inte uppfyller de aktuella kraven i artikel 213.1 c iii och artikel 215.1 a första stycket i tillsynsförordningen. När det gäller undantagsbestämmelserna i artikel 215.1 a andra stycket och artikel 215.2 gör Finansinspektionen följande bedömning.

Enligt artikel 215.1 a andra stycket behöver kraven i artikel 213.1 c iii och artikel 215.1 a första stycket uppfyllas först inom 24 månader, om det obetalda kreditriskskyddet innefattar hypotekslån. Enligt ramavtalet mellan Boverket och Aros är utgångspunkten att garantin omfattar hypotekslån. Artikel 215.1 a andra stycket skulle alltså i och för sig kunna vara tillämplig. Finansinspektionen konstaterar dock att avtalet inte innehåller någon skyldighet för Boverket att betala långivaren inom 24 månader.

Enligt artikel 215.2 ska kraven i artikel 215.1 a, under vissa förutsättningar, anses vara uppfyllda när det gäller garantier som tillhandahålls av stater och andra offentliga organ. Finansinspektionen konstaterar att artikel 215.2 inte ger någon möjlighet till undantag från artikel 213.1 c iii. Förhållandena är därmed inte sådana att kraven i artikel 213.1 c iii och 215.1 a, med tillämpning av undantagsbestämmelserna, ändå ska anses vara uppfyllda.

Sammanfattningsvis bedömer Finansinspektionen att de kreditgarantier som Boverket har lämnat till Aros i detta fall inte uppfyller tillsynsförordningens krav för att få betecknas som godtagbart obetalt kreditriskskydd.

3.4.2 Aros har brutit mot bestämmelserna om stora exponeringar

Som Finansinspektionen konstaterar i föregående avsnitt uppfyller Boverkets kreditgarantier inte kraven för att betecknas som godtagbart obetalt kreditriskskydd. Aros hade därmed inte rätt att beakta garantierna när bolaget beräknade värdet på de exponeringar som omfattades av garantierna.

Aros har under ärendets handläggning inkommit med uppgifter om värdet på de exponeringar som omfattades av Boverkets kreditgarantier under undersökningsperioden, beräknat utan hänsyn till garantierna. Uppgifterna avser sista dagen i varje kvartal under undersökningsperioden. Utifrån dessa uppgifter konstaterar Finansinspektionen att Aros och Aros Kapital-grupp vid samtliga kvartalsslut under undersökningsperioden hade exponeringar som översteg den tillåtna gränsen för stora exponeringar på 25 procent av primärkapitalet. Värdet på de enskilda exponeringar som översteg den tillåtna gränsen för stora exponeringar varierade på individuell nivå mellan 25,1 och 46,1 procent av primärkapitalet. På

[6] Se Europeiska bankmyndigheten (EBA) Q&A 2014_803 och Q&A 2015_2306.

gruppnivå varierade exponeringarnas värde mellan 26,2 och 44,8 procent av primärkapitalet.

Aros har därmed brutit mot bestämmelsen om stora exponeringar i artikel 395.1 i tillsynsförordningen på såväl individuell nivå som gruppnivå.

4 Överväganden om ingripande

4.1 Aros inställning

Aros anser att Finansinspektionen bör avstå från ingripande och anför i huvudsak följande.

Vad gäller överträdelsernas art framhåller Aros att det är fråga om tolkning av ett komplext och tekniskt regelverk och att överträdelserna därför inte bör bedömas som allvarliga. Bolaget vidtog rimliga åtgärder för att säkerställa en korrekt klassificering av säkerheterna. Det har saknats tydlig vägledning för tolkningen och flera andra institut har gjort samma bedömningar som Aros. Det är enligt Aros mening inte orimligt att anta att en statlig garanti bör vara tillräckligt robust för att vara tillfyllest i sammanhanget. Dessa omständigheter är enligt Aros väsentligt förmildrande och bör tillmätas betydelse vid bedömningen av om ingripande ska ske och vid valet av eventuell ingripandeåtgärd.

Aros framhåller vidare att bolagets tidigare, felaktiga, bedömning gjordes långt före undersökningsperioden och bland annat grundades på extern rådgivning. Efter att bolaget fick ny information genom ny extern rådgivning och genom Finansinspektionens undersökning gjorde bolaget en ny bedömning av Boverkets kreditgaranti. Den nya bedömningen har medfört att kreditgarantierna inte längre behandlas som godtagbart obetalt kreditriskskydd. Bolaget vidtog även konkreta och omfattande rättelseåtgärder i form av kapitaltillskott och förbetalt kreditriskskydd, genom vilka samtliga stora exponeringar hanterades. Rättelsen hade omedelbar effekt och innebar att bolaget inte längre hade några otillåtet stora exponeringar.

Aros lyfter även fram att bolaget har infört förstärkta rutiner som ger väsentligt bättre förutsättningar att säkerställa korrekt klassificering och hantering av bland annat garantier och att identifiera eventuella felaktigheter i rättsliga klassificerings- eller bedömningsfrågor. Vidare har Aros förstärkt sin kontroll när det gäller större krediter.

Aros framhåller att garantiernas faktiska verkningar inte har medfört att bolaget har gjort någon kreditförlust. Enligt Aros är Boverkets kreditgarantier, trots att de utgör en enkel borgen, en mycket trygg säkerhet från en statlig myndighet. Aros har haft kunskap om hur kreditgarantierna fungerar och bedömt att riskerna med de engagemang som varit säkerställda med garantierna har varit hanterade

på ett godtagbart sätt. Enligt Aros har exponeringarna inte inneburit någon risk för det finansiella systemet.

Aros påpekar därtill att undersökningarna mot två andra företag avseende användningen av Boverkets kreditgarantier som godtagbart obetalt kreditriskskydd har skrivits av från vidare handläggning. Enligt bolaget bör detta beaktas vid bedömningen av ärendet, särskilt i fråga om överträdelsernas art och valet av eventuell ingripandeåtgärd.

Aros framhåller slutligen att den brist som uppmärksammats inom ramen för ärendet är av karaktären att den inte kommer att upprepas och menar sammantaget att de förmildrande omständigheterna starkt talar för att Finansinspektionen bör avstå från ingripande.

4.2 Överträdelserna kräver ingripande

Finansinspektionen ska som huvudregel ingripa om ett kreditinstitut har åsidosatt sina skyldigheter enligt LBF eller andra författningar som reglerar bolagets verksamhet. Finansinspektionen får dock avstå från att ingripa bland annat om en överträdelse är ringa eller ursäktlig eller om institutet gör rättelse (15 kap. 1 och 1 b §§ andra stycket LBF).

Aros har under undersökningsperioden använt Boverkets kreditgarantier som godtagbart obetalt kreditriskskydd vid beräkningen av stora exponeringar, trots att förutsättningarna för detta inte har varit uppfyllda. Till skillnad från vad som var fallet i de ärenden som Aros hänvisar till (FI dnr 25-6473 och 25-6470), har Aros exponeringar, när de beräknas utan hänsyn till garantierna, överstigit gränsen för stora exponeringar på såväl individuell nivå som gruppnivå. Som Finansinspektionen utvecklar i avsnitt 4.3.2 rör det sig om överträdelser av centrala bestämmelser som är grundläggande för Aros rörelse. Det är fråga om flera överträdelser under en längre tid, vilka inte kan betraktas som ringa.

Aros anför att det är fråga om tolkning av ett komplext regelverk och att det saknas tydlig vägledning avseende de aktuella bestämmelserna i tillsynsförordningen. Enligt Aros bör detta beaktas vid bedömningen av om ingripande ska ske. Finansinspektionen konstaterar att finansmarknadsregleringen i allmänhet är komplex samt att det är av grundläggande betydelse att finansiella företag håller sig underrättade om vilka regler som gäller för verksamheten och tillämpar reglerna på ett korrekt sätt. Det ställs alltså höga krav på finansiella företag i dessa avseenden. Enligt Finansinspektionen har varken innehållet i bestämmelserna eller rättsläget i övrigt varit oklart på ett sådant sätt som innebär att överträdelserna kan anses ursäktliga. Överträdelserna kan inte heller anses vara ursäktliga av någon annan anledning.

Finansinspektionen anser vidare att överträdelserna är av sådan karaktär att det inte finns utrymme att avstå från att ingripa mot Aros på den grunden att bolaget har gjort rättelse. Att avstå från att ingripa kan enligt inspektionens mening

endast komma i fråga vid överträdelser som till sin art är mindre allvarliga (jfr prop. 2006/07:115 s. 500).

Sammantaget bedömer Finansinspektionen alltså att det inte finns förutsättningar att avstå från att ingripa mot Aros.

4.3 Val av ingripande

4.3.1 Tillämpliga bestämmelser

Finansinspektionen kan ingripa mot ett kreditinstitut genom att förelägga institutet att vidta vissa åtgärder eller genom att ge det en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska institutets tillstånd i stället återkallas eller, om det är tillräckligt, en varning meddelas (15 kap. 1 § LBF). En anmärkning eller varning får förenas med en sanktionsavgift (15 kap. 7 § LBF).

När Finansinspektionen väljer sanktion ska inspektionen ta hänsyn till hur allvarliga överträdelserna har varit och hur länge de har pågått. Särskild hänsyn ska tas till överträdelsernas art, deras konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet, skador som har uppstått och graden av ansvar (15 kap. 1 b § första stycket LBF).

Finansinspektionen ska därutöver, i försvårande riktning, beakta om kreditinstitutet tidigare har begått en överträdelse. Vid denna bedömning bör särskild vikt fästas vid om överträdelserna är likartade och vid den tid som har gått mellan de olika överträdelserna (15 kap. 1 c § första stycket LBF).

Finansinspektionen ska i förmildrande riktning beakta om kreditinstitutet i väsentlig mån, genom ett aktivt samarbete, har underlättat Finansinspektionens utredning och snabbt upphört med överträdelsen sedan den påtalats av Finansinspektionen (15 kap. 1 c § andra stycket LBF).

Det framgår av förarbetena till LBF att uppräkningen av vilka omständigheter som ska beaktas vid valet av sanktion är exemplifierande. Vidare framgår det att det vid bedömningen av en överträdelses allvarlighet bör läggas vikt vid om det är fråga om överträdelser av regler som har till syfte att upprätthålla stabiliteten i institutet eller i det finansiella systemet som helhet. Sådana överträdelser bör leda till de mest ingripande sanktionsåtgärderna. Till mindre allvarliga överträdelser räknas bland annat överträdelser som är mer av ordningskaraktär, som försenad rapportering (prop. 2013/14:228 s. 239).

4.3.2 Finansinspektionens bedömning

Aros har brutit mot tillsynsförordningens bestämmelser om gränsen för stora exponeringar. Det rör sig om regler som är centrala för att upprätthålla stabiliteten i såväl enskilda institut som i det finansiella systemet som helhet. Det är fråga om överträdelser under lång tid och de aktuella exponeringarna har vid flera tillfällen med marginal överstigit den högsta tillåtna gränsen, både på

individuell nivå och på gruppnivå. Dessa omständigheter talar för att se allvarligt på överträdelserna.

Finansinspektionen beslutade i december 2023 att ge Aros en varning förenad med en sanktionsavgift. Sanktionsbeslutet gällde flera olika slags överträdelser, där en del avsåg felaktiga beräkningar av bland annat stora exponeringar. Att bolaget på nytt och i nära anslutning till den meddelade varningen begått delvis likartade överträdelser talar i skärpande riktning när det gäller valet av ingripande.

Aros framhåller att den risk som exponeringarna varit förenad med har hanterats genom kreditgarantierna från Boverket, och att dessa är en trygg säkerhet garanterad av en statlig myndighet. Finansinspektionen instämmer visserligen i att de statliga garantierna är ägnade att minska risken för att uteblivna betalningar av underliggande krediter ska få en allvarlig påverkan på Aros förmåga att fullgöra sina förpliktelser. Regelverket ställer emellertid särskilda krav för att sådana åtgärder ska kunna beaktas vid bedömningen av tillåtligheten av storleken på en enskild exponering. Dessa krav har inte varit uppfyllda i det här fallet. Vidare konstaterar Finansinspektionen att Aros, för att få betalt enligt garantierna, måste uppfylla ett antal villkor enligt garantiavtalen. Att det är fråga om garantier från Boverket innebär alltså inte att betalning är given i varje enskilt fall där betalning av de underliggande krediterna uteblir. Vad Aros anför om garantiernas inverkan på bolagets riskbild är därför av begränsad betydelse vid valet av ingripande.

Det har inte framkommit att det i detta fall skulle röra sig om överträdelser som är ett utslag av en generell oförmåga eller ovilja att hantera verksamhetens risker eller ett medvetet åsidosättande av tillsynsförordningens bestämmelser. Det har heller inte framkommit att överträdelserna har medfört några skador för Aros kunder eller tredje part i övrigt eller att det uppstått några konkreta eller potentiella effekter på det finansiella systemet.

Enligt Finansinspektionens uppfattning har Aros inte samarbetat mer än vad som rimligen kan förväntas av ett företag under tillsyn. Sedan Finansinspektionen inledde undersökningen i februari 2025 har Aros dock vidtagit åtgärder för att, förhållandevis skyndsamt, minska de stora exponeringarna. I augusti 2025 hade samtliga exponeringar tagits ned till tillåtna nivåer, bland annat genom kapitaltillskott. Överträdelserna har alltså åtgärdats.

Vid en samlad bedömning av omständigheterna i ärendet anser Finansinspektionen att överträdelserna inte är allvarliga i den mening som avses i 15 kap. 1 § tredje stycket LBF. Det är därför inte aktuellt att återkalla Aros tillstånd eller att på nytt meddela bolaget en varning. Aros bör i stället ges en anmärkning som, för att vara tillräckligt ingripande, ska förenas med en sanktionsavgift.

4.4 Sanktionsavgiftens storlek

4.4.1 Tillämpliga bestämmelser

Bestämmelser om hur sanktionsavgiften ska beräknas finns i 15 kap. 8 § LBF. Den 1 juli 2026 trädde lagändringar i kraft som innebär att paragrafen har fått en ny lydelse. Det framgår av övergångsbestämmelserna att äldre bestämmelser gäller för överträdelser som ägt rum före ikraftträdandet. I detta ärende ska alltså den tidigare lydelsen tillämpas. Det innebär att sanktionsavgiften ska fastställas till lägst 5 000 kronor och högst till det högsta av

1. tio procent av kreditinstitutets omsättning eller, i förekommande fall, motsvarande omsättning på koncernnivå närmast föregående räkenskapsår,
2. två gånger den vinst som institutet har gjort till följd av regelöverträdelsen, om beloppet går att fastställa, eller
3. ett belopp motsvarande fem miljoner euro.

Avgiften får inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller soliditets- och likviditetskraven enligt 6 kap. 1 § LBF. Avgiften får alltså inte medföra att institutets förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras.

När Finansinspektionen bestämmer storleken på en sanktionsavgift ska inspektionen ta särskild hänsyn till bland annat de omständigheter som beaktas vid valet av sanktion, bolagets finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som institutet har gjort till följd av regelöverträdelsen (15 kap. 9 § LBF).

4.4.2 Finansinspektionens bedömning

Det är inte möjligt att fastställa vilken vinst som Aros har gjort till följd av regelöverträdelserna. Omsättningen för koncernen uppgick enligt årsredovisningen för 2025 till 447 miljoner kronor. Ett tak för sanktionsavgiften som bestäms till tio procent av koncernens omsättning skulle därmed understiga ett belopp motsvarande fem miljoner euro. Det innebär att det högsta beloppet som sanktionsavgiften kan bestämmas till motsvarar fem miljoner euro.

Sanktionsavgiften ska ses som en gradering av överträdelserna. Det högsta belopp som anges i 15 kap. 8 § LBF sätter den yttersta gränsen för hur stor sanktionsavgiften får vara. Samtidigt ska avgiften spegla hur allvarliga överträdelserna är och utgöra ett proportionerligt ingripande utifrån det aktuella företagets finansiella ställning. Det är också centralt att den sanktionsavgift som ges för en viss typ av överträdelse blir lika kännbar för det företag som ingripandet riktas mot oavsett hur stort företaget är. Mot denna bakgrund har Finansinspektionen i tidigare beslut ansett att det finns skäl att utgå från ett belopp som motsvarar tio procent av omsättningen hos det berörda företaget eller koncernen, även när detta belopp är lägre än det tak som anges i lagstiftningen (se till exempel Finansinspektionens beslut i ärendena FI dnr 19-2342, 20-22112 och 22-4684). Finansinspektionen anser att det även i detta ärende finns skäl att utgå

från ett belopp motsvarande tio procent av koncernens omsättning, det vill säga cirka 44,7 miljoner kronor.

De omständigheter som Finansinspektionen redogör för i föregående avsnitt och som har påverkat valet av sanktion ska även ges genomslag vid bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek. Som Finansinspektionen har konstaterat rör det sig om flera överträdelser under en längre tid, vilka avser centrala bestämmelser som syftar till att upprätthålla den finansiella stabiliteten. De otillåtet stora exponeringarna har vid flera tillfällen med marginal överstigit den tillåtna gränsen. Som anges ovan har Aros dessutom, så sent som i december 2023, fått en varning och en sanktionsavgift bland annat med anledning av delvis likartade överträdelser. Att bolaget så kort tid efter en tidigare varning har gjort sig skyldigt till nya överträdelser på samma område som tidigare är enligt Finansinspektionens mening en omständighet som även i bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek bör ges särskild betydelse i sammanhanget. Sanktionsavgiften bör därför vara förhållandevis kännbar.

Mot denna bakgrund och med beaktande av Aros finansiella ställning anser Finansinspektionen att sanktionsavgiften ska bestämmas till 17 000 000 kronor.

Finansinspektionen bedömer att sanktionsavgiften är väl avvägd och proportionerlig. Den är inte så stor att Aros soliditets- och likviditetskrav enligt 6 kap. 1 § LBF äventyras.

Sanktionsavgiften tillfaller staten och faktureras av Finansinspektionen när beslutet har vunnit laga kraft.

FINANSINSPEKTIONEN

Beatrice Ask
Styrelseordförande

Anna Bergqvist
Senior jurist

Beslut i detta ärende har fattats av Finansinspektionens styrelse (Beatrice Ask, ordförande, Martin Flodén, Roine Vestman, Gunnar Larsson, Stefan Lundgren, Helena Lindberg och Johan Almenberg, generaldirektör) efter föredragning av den seniora juristen Anna Bergqvist. I den slutliga handläggningen av ärendet har även chefsjuristen Erik Blommé och den tillförordnade avdelningschefen Manne Heimer deltagit.

Bilaga – Hur man överklagar

Kopia: Aros Kapital AB:s verkställande direktör

Delgivningskvitto

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm
Tel +46 8 408 980 00
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

FI dnr 25-6469

Finansinspektionens beslut om anmärkning och sanktionsavgift

Handling:

Beslut om anmärkning och sanktionsavgift för Aros Kapital AB meddelat den 18 november 2026.

Jag har i dag, i egenskap av behörig firmatecknare eller ombud, tagit emot handlingen.

. . . . . .
Datum

. . . . . .
Namnteckning

. . . . . .
Namnförtydligande

. . . . . .
Eventuellt ny adress

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Genom att skriva under delgivningskvittot bekräftar du bara att du har tagit emot handlingen. Det är inte ett bevis på att du godkänner innehållet i den.

Det är viktigt att du skickar tillbaka kvittot till Finansinspektionen så fort som möjligt. Om du inte gör det kan vi delge dig på annat sätt, till exempel genom en stämningsman.

Glöm inte att ange vilket datum du tog emot handlingen.

Bilaga

Hur man överklagar

Om ni anser att beslutet är felaktigt kan ni överklaga det genom att skriva till förvaltningsrätten. Ställ överklagandet till Förvaltningsrätten i Stockholm, men skicka det till Finansinspektionen, Box 7821, 103 97 Stockholm, eller till finansinspektionen@fi.se.

Ange följande i överklagandet:

- Namn, personnummer eller organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer
- Vilket beslut ni överklagar och ärendets nummer
- Vilken ändring ni vill ha och varför ni anser att beslutet ska ändras.

Om ni anlitar ett ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress och telefonnummer anges.

Överklagandet ska ha kommit in till Finansinspektionen inom tre veckor från den dag ni fick del av beslutet.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid kommer Finansinspektionen att pröva om beslutet ska ändras och sedan skicka överklagandet, handlingarna i det överklagade ärendet och eventuellt nytt beslut till Förvaltningsrätten i Stockholm.